

Arrest

nr. 205 203 van 12 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat K. TERMONIA en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 16 juni 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 1 december 2016.

1.2. Op 19 september 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend aan verzoekster verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Han-origine te zijn en afkomstig uit Yingxian, Linquan, Fuyang in de provincie Anhui, China. U zou daar ook het grootste deel van uw leven wonen alvorens u problemen kreeg en verschillende keren binnen China diende te verhuizen. In december 2012 werd u gedoopt en beschouwde u zichzelf als een officiële aanhanger van de huiskerk Yinxinchengyi. U was er binnen de kerk actief als "T. H." en was er verantwoordelijk voor het samenbrengen van kleine groepjes gelovigen om samen de bijbel te lezen en over het geloof te praten. Op 3 april 2016 werd u samen met één van uw zusters en broeders, L. C. en J. door de geheime politie gearresteerd en meegenomen naar het politiebureau. U werd er verplicht zich uit te kleden, werd er gefouilleerd en werd nadien ook ondervraagd over uw kerk. U werd verteld dat het strafbaar is in God te geloven, daar het tegen het regime zou zijn. Omdat u weigerde te antwoorden op hun vragen werd u regelmatig hardhandig aangepakt. U zou nog enkele dagen worden vastgehouden tot u op de derde dag werd verplaatst naar een hotel waar zij u opnieuw zouden ondervragen. Op de zesde dag kreeg u echter ernstige hoofdpijn en viel u flauw. U werd wakker in het ziekenhuis en zag dat de agent die u bewaakte aan het slapen was. U kon ontsnappen en trok naar Huang Ling, het dorp waar u werd opgepakt. U zou nog zo'n twee maanden in Huang Ling onderduiken, alvorens u besloot het land te verlaten. Op 26 of 27 mei trok u naar Shanghai waar u met behulp van de smokkelaar bij de Belgische ambassade een visum aanvraagde. U zou uiteindelijk op 16 juni vanuit Shanghai een vlucht richting België nemen waar u nog dezelfde dag zou landen en op 17 november een asielaanvraag zou indienen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw originele hukou (familieregistratie), paspoort en echtscheidingsakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van een vrees voor vervolging wegens uw geloof in de Yinxinchengyi huiskerk de Volksrepubliek China hebt verlaten en dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat het CGVS onvoldoende zicht heeft op uw werkelijke achtergrond. Zo kan worden opgemerkt dat uw verklaringen die u hierover aflegde in het kader van uw visumaanvraag bij het Belgisch Consulaat-generaal in Shanghai niet overeenstemmen met uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, d.d. 14 februari 2016) en het CGVS (Gehoorverslag CGVS, d.d. 20 maart 2017) in het kader van uw asielaanvraag. U verklaarde in het kader van uw visumaanvraag een 'accountant' (boekhouder) te zijn en bovendien bleek uit één van uw certificaten in uw dossier dat u sedert 5 maart 2012 zou werken voor 'Ping An of China', Linquan Branch, Fuyang in Anhui, China. Vreemd genoeg maakte u ten aanzien van de DVZ slechts melding van een job in een elektronicafabriek en in een restaurant (Verklaring DVZ, p. 5). Van bank en/of verzekeringen was toen geen sprake. Hoe dan ook, dat men ginds zou attesteren dat u sedert 5 maart 2012 voor deze bank in Linquan, Fuyang zou werken is op zich ook al vreemd. Zo had u ten gehore op het CGVS nog verklaard sedert 2012 op verschillende plaatsen te hebben gewoond, waaronder Fuyang, Huangling en Dongchong (CGVS, p. 5). Huangling zou volgens uw eigen verklaringen dan weer twee tot drie uur van Fuyang liggen (CGVS, p. 17). Dat u zover van uw werkplaats zou wonen lijkt dan weer weinig aannemelijk. Te meer u bij de DVZ nog had laten vallen dat u slechts op één plaats zou hebben gewoond van uw geboorte tot aan uw vertrek (Verklaring DVZ, p. 4). Dat u zichzelf zo zou tegenspreken is opmerkelijk. De verschoning dat u niet alles mocht vertellen tijdens het eerste gehoor (CGVS, p. 5), is ten eerste niet afdoend daar dit geen verklaring biedt waarom u geen correcte informatie zou verschaffen en bovendien behoorlijk bij de haren getrokken, daar men u zelfs na afloop van het gehoor uitdrukkelijk de vraag heeft gesteld of u nog iets wenste toe te voegen (Vragenlijst CGVS, d.d. 14 februari 2016, Vraag 3.8). Wat er ook van zij, dat uw werkgever in het kader van uw visumaanvraag zou verklaren dat men uw job in voege houdt tot na uw terugkeer, doet in ieder geval uitschijnen dat u tot aan uw vertrek ginds werkzaam zou zijn geweest. Dit staat dan weer in contrast met uw verklaringen dat u op dermate veel verschillende plaatsen diende te wonen daar u moest onderduiken voor de politie (CGVS, p. 5). Er kan immers verondersteld worden dat wanneer u moest onderduiken voor de politie u niet meteen uw job, die u sinds 2012 uitoefende, wél zou verder zetten. **Verder** blijkt uit uw visumdossier eveneens dat u gehuwd zou zijn met een zekere Q. Z.. Ten aanzien van de DVZ (en het CGVS) had u dan weer verklaard dat u net sinds 2012 zou gescheiden zijn van de persoon in kwestie. Wat meer is, u legde zelfs een originele echtscheidingsakte neer ter staving.

Waarom u dan in het kader van uw visumaanvraag dan wél zou verklaren nog gehuwd te zijn en zelfs een huis samen te bezitten is niet duidelijk. Hoe dan ook, ten aanzien van de DVZ had u ook laten optekenen dat uw (ex-)man eveneens Christen zou zijn. Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat hij atheïst was (CGVS, p. 8). Op uw visumaanvraag staat vervolgens lezen dat uw huwelijk reeds werd geregistreerd op 22 juli 2009, maar bij de DVZ zou u pas huwen op 8 juni 2010 (Verklaring DVZ, p. 5). De verschoning die u voor deze discrepanties aanhaalt, als zou u deze niet hebben opgemerkt zijn niet afdoend (CGVS, p. 2). Zo blijkt uit het verslag immers dat uw verklaringen u na afloop werd voorgelezen. U tekende ook voor akkoord na afloop. Gevraagd naar de inhoud van uw verklaringen van uw visumdossier bevestigde u bovendien dat deze allen correct zouden zijn (CGVS, p. 3), waardoor het CGVS eigenlijk **geen zicht** heeft op wat uw werkelijke situatie dan wel zou zijn. In ieder geval leek u opvallend weinig op de hoogte te zijn over de manier waarop uw visum werd geregeld. Zo verklaarde u eerder vaag dat "een" vriend "een" bureau zou contacteren, maar dat u niet eens de naam van dit bureau kende (CGVS, p. 9). Dat u de naam van het bureau niet eens zou kennen die uw visumaanvraag zou regelen tegen de aanzienlijke kost van 10.000 RMB is allerm minst ernstig. Bovendien staat u weldegelijk aangegeven als "Applicant" en wordt zelfs geen naam van een "Travel Agent" vermeld. **Aldus is uit bovenstaande vaststellingen op z'n minst gebleken dat er hoe dan ook met uw profiel gefraudeerd werd, zij het in het kader van uw asielaanvraag, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij beiden. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij ten aanzien van de verschillende instanties gelijklopende en coherente verklaringen aflegt. Dat u dit nagelaten heeft en blijkbaar doelbewust de Belgische autoriteiten hebt trachten te misleiden, tast logischerwijs uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan.**

Ten tweede wordt uw vrees ten aanzien van de Chinese autoriteiten ernstig ondermijnd door volgende vaststelling. Gevraagd naar uw vrees indien u zou terugkeren naar China merkte u op dat u vreesde opgepakt te worden aangezien u gelooft in God (CGVS, p. 17). Het is dan ook opmerkelijk dat u, die meende dat leden van uw kerk onder druk worden gezet door de Chinese overheid (CGVS, p. 10), twee jaar nadat u gedoopt werd, zomaar een paspoort kon verkrijgen. Temeer u zelf had verklaard dat uw familie wegens datzelfde geloof van uw moeder reeds sinds lang op de radar stond is het bevreemdend dat u zondermeer een paspoort kon bekomen. **Frappanter** is echter dat u in mei 2016 een visum zou aanvragen om het land te verlaten en op 16 juni 2016 zelfs China zou verlaten met dit paspoort (CGVS, p. 6). Temeer u zelf verklaarde dat uw grootste vrees was dat u opnieuw gemarteld zou worden door de Chinese overheid is het eigenlijk onbegrijpelijk dat u het risico zou nemen om op dergelijke wijze het land te verlaten. Door met uw eigen paspoort te reizen bracht u zichzelf nadrukkelijk in het vizier van de autoriteiten (die u zogenaamd vreesde) en liep u zelfs het risico te worden tegengehouden en/of te worden ondervraagd of gearresteerd. Volgens het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database," which is accessible by all officers within China's "security apparatus". Temeer u ook verklaarde uw echte naam te gebruiken toen u samentroefte met medegelovigen (CGVS, p. 17), uit verschillende steden moest vluchten en u zelfs verklaarde nationaal te worden opgevolgd (CGVS, p. 19), lijkt het weinig waarschijnlijk dat zelfs de Chinese overheid niet zou weten wie u zou zijn. Dat u aldus met uw eigen paspoort op legale wijze het land verliet terwijl u wist dat u gezocht werd door de Chinese overheid is dan ook totaal niet in overeenstemming te brengen met de door u aangehaalde vrees en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, dat u "een gok moest nemen" is niet serieus (CGVS, p. 19).

Ten derde diende u pas uiterst laattijdig een asielaanvraag in waardoor de geloofwaardigheid van uw vrees wederom een knauw krijgt.

Zo verklaarde u op 16 juni 2016 China te hebben verlaten, nog dezelfde dag te zijn aangekomen in België en pas op 17 november een eerste asielaanvraag te hebben ingediend (CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u dermate lang zou wachten alvorens asiel aan te vragen antwoordde u vreemd genoeg dat u "niet wist dat zoiets bestond" (CGVS, p. 9). Dit kan maar weinig overtuigen. Zo bleek u in ieder geval voldoende initiatiefrijk om een visum (al dan niet via een reisbureau) te regelen en betaalde u hier ook een niet mis te verstane som voor (supra). Gezien uw vindingrijkheid kan aldus worden aangenomen dat u in ieder geval in België meer dan in staat moet geweest zijn om contacten te leggen en zich terdege te informeren over de beschikbare beschermingsmodaliteiten. Dat u zou verklaren eigenlijk zonder doel richting België te trekken, maar enkel vrijheid voor religie wilde kan dan ook niet overtuigen. Bovendien staat dit in schril contrast met uw verklaringen bij de DVZ waar u nog liet optekenen asiel aan te vragen in België aangezien de vriendin die u reis regelde, u dit had aangeraden (Verklaring DVZ, p. 9). Dergelijke houding rijmt in ieder geval geenszins met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. **Dat u nog een vijftal maanden na aankomst in België wacht alvorens een asielaanvraag in te dienen ondermijnt uw geloofwaardigheid eens te meer.**

Ten vierde kan ook uw vrees te worden vervolgd wegens het behoren tot de Yinxinchengyi-kerk niet overtuigen. Immers moet vooreerst opgemerkt worden dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, Chinese burgers vrijheid van religieus geloof genieten en dat "normale religieuze activiteiten" beschermd zijn. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "patriottische religieuze associaties" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediens ten te houden. Niettegenstaande u zelf aangaf dat er veel Chinezen zijn die katholiek zijn, blijkt op z'n minst impliciet uit uw bewering "Ik wil naar een land waar er vrijheid voor religie is", dat er geen vrijheid van religie zou zijn in China. Hetgeen aldus niet correct is (CGVS, p. 17). Daarentegen staat dat een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "evil cults" en bij wet zijn verboden. Personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt worden verschillende christelijke groeperingen door de Chinese overheid als "evil cults" beschouwd. Uit deze informatie kan echter niet worden afgeleid dat de Yinxinchengyi-kerk als een "evil cult" aangeduid wordt. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "evil cult" worden beschouwd, bestaan er eveneens nietgeregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Ongeacht of uw kerk een geregistreerde of niet-geregistreerde kerk is, moeten de volgende bevindingen uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk evenzeer in aanmerking worden genomen. Volgens dit rapport is over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar. Het bewijsmateriaal ondersteunt geen bevinding dat er een consistent patroon is van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangsters. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediens ten of demonstraties. Er kan een risico zijn op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren en die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, slechte behandeling. **Uit deze informatie blijkt dat er in China geen systematische vervolging van protestantse christenen door de overheid is.** Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, dringt zich dan ook op.

U slaagde echter geenszins uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Zo bleek uw **kennis** over uw kerk en religie in het algemeen in China eerder beperkt voor iemand die omwille van die reden zijn land zou moeten ontvluchten. Zo werd u gepolst naar de oorsprong van uw kerk en werd u gevraagd of u zich als een christen beschouwde. U antwoordde daarop dat u zichzelf als katholiek ziet, maar gevraagd naar de verschillende stromingen binnen hetatholicisme, en dus dewelke uw kerk zou toebehoren moest u het antwoord schuldig blijven: "Ik ken er enkele (...) En Hu Han Pai. Ik ben het vergeten" (CGVS, p. 9). Gevraagd of uw kerk misschien een protestantse beweging zou zijn, antwoordde u nogal vreemd: "Onze naam is Yinxinchengyi" (CGVS, p. 4). U kreeg daarop de kans om uw kerk te situeren binnen het Chinese landschap, maar geraakte niet verder dan: "Wij zijn de huiskerken". Toen u dan uiteindelijk nogmaals gevraagd werd of uw kerk eigenlijk katholiek dan wel protestants zou zijn, kon u enkel aangeven dat uw oprichter Maarten Luther is, maar u de naam niet kent. Dat u niet over uw lippen zou krijgen dat uw kerk van protestantse strekking is, maar dan wel Maarten Luther zou kunnen benoemen is uiterst vreemd. In ieder geval, wat het verschil dan wel zou zijn tussen hetatholicisme en protestantisme wist u evenmin. Dat u later zou toegeven die term (protestantisme) nooit te hebben gehoord voor uw aankomst in België is op z'n minst twijfelachtig. Wat er ook van zij, u werd tot slot simpelweg de vraag gesteld waarin u dan wel geloofde, waarop u dan weer weinig overtuigend antwoordde: "Ik geloof in Jezus Christus, we lezen de bijbel". U had **verder** geen idee hoeveel leden uw kerk zou tellen, noch kon u meer dan één andere religie bij naam benoemen (CGVS, p. 10). U wist niet sinds wanneer uw kerk actief is, noch wist u wie uw kerk in China zou lanceren. Hoe uw kerk zou ontstaan zijn, wist u evenmin. Zo kon u enkel (herhaaldelijk) aangeven dat Maarten Luther de oprichter was (CGVS, p. 12-13). Luther lag echter (mee) aan de grondslag van het ontstaan van het protestantisme: een term die u dan weer amper kon plaatsen en zelfs pas leerde kennen in België (supra). **Dat u dermate weinig op de hoogte zou zijn van uw eigen kerk en de verschillen onderling, tast de geloofwaardigheid van het door u verklaarde religieuze profiel aan.**

Voorts konden ook de **incidenten** die geleid hebben tot uw vertrek allerm minst overtuigen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen enkel document neerlegde ter staving van de problemen die u zou hebben gekend, noch van uw beweerde lidmaatschap van de kerk (CGVS, p. 18). Verder is het bevreemdend dat u aanvankelijk zou verklaren op 3 april te worden gearresteerd door de politie, doch even later melding zou maken van 5 april (CGVS, p. 13-14). De verschoning al zou u daadwerkelijk 3 april hebben gezegd is weinig afdoend. U verklaarde dat de politie u zou hebben meegenomen naar een hotel, maar kon niet aangeven om welk hotel het dan wel zou gaan, noch kon u aangeven waar dit hotel zich bevond (CGVS, p. 14). U verklaarde nadien naar een ziekenhuis te worden gebracht wegens uw grote aantal verwondingen. U verklaarde dat de agenten in slaap waren gevallen en u zo uit het ziekenhuis kon stappen (CGVS, p. 13-14). Het lijkt echter bijzonder weinig aannemelijk dat de agenten die u in ieder geval voldoende belangrijk vonden om u dagenlang geboeid met vier, in verschillende shiften te bewaken, niet eens de moeite zouden doen om u in het ziekenhuis terdege in de gaten te houden. Dat u eigenlijk zomaar naar buiten zou kunnen wandelen is allerm minst ernstig. Dergelijke vaststelling ondermijnt dan ook absoluut uw geloofwaardigheid. In ieder geval is het in frappant dat u niet eens op de hoogte zou zijn of uw familie na uw vertrek nog problemen zou hebben gehad, noch wat er met de andere mensen is gebeurd die samen met u werden gearresteerd (CGVS, p. 16-17). Gezien uw vertrek zich pas in juni 2016 situeert, blijkt dat u na dit incident nog ettelijke maanden in China zou hebben verbleven. Dat u zich niet eens de moeite hebt getroost zich te vergewissen van het lot van uw geloofsgenoten ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook **finaal**.

Verder ondermijnt ook uw gedrag in België verder uw geloofwaardigheid. Zo verklaarde u in België naar de kerk te gaan en zou u daar zelfs een aantal Chinezen tegen het lijf lopen. Gevraagd of zij tot dezelfde kerk als de uwe behoren, gaf u opmerkelijk genoeg aan die vraag niet eens te hebben gesteld (CGVS, p. 7). Dat u zou opmerken dat het allemaal 'katholieken' zijn, doch niet eens zou kunnen aangeven om welke kerk het dan precies zou gaan is bevreemdend. Bovenal rijst hierdoor het vermoeden dat u louter een christelijke kerk zocht, meer dan dat u waarde zou hechten aan de strekking ervan, waardoor twijfels rijzen bij de oprechtheid van uw bewering tot de Yinxinchengyi-kerk te behoren. Dat u, die China heeft verlaten wegens het behoren tot een bepaalde kerk, bovendien niet eens een poging zou hebben ondernomen om geloofs- en/of lotgenoten van uw eigen kerk te leren kennen: "Ik heb die vraag niet gesteld": is eigenlijk niet ernstig. Dat u ten aanzien van de DVZ nog 'gewoon' verklaarde Christen te zijn sterkt dan ook bovenstaande vermoedens (Verklaring DVZ, p. 4).

In ieder geval stelt het CGVS vast dat u binnen deze (of gene) kerk geen dermate hoge functie had die u mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen. Gevraagd om de organisatie/structuur van uw beweging te omschrijven stelt u nogal vaag dat er in elk groepje iemand is die de bijbel interpreteert, iemand die nieuwe mensen zoekt en ook 'tong gong', een soort 'werker'.

Hoewel u bij de DVZ nog verklaarde dat u verantwoordelijk was voor de 'leiding' van de bijeenkomst (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.3), beweerde u ten aanzien van het CGVS plots niet langer een leider te zijn (CGVS, p. 2), hetgeen uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. U was niet meer dan een samenwerkende arbeider, die bovendien uitdrukkelijk stelde geen politieke activiteiten te hebben (CGVS, p. 2). Dat u aldus zomaar op de radar van de Chinese overheid zou komen lijkt aldus weinig aannemelijk. Waarom de politie dan ook net u, plots een aantal jaar nadat u werd gedoopt zou oppakken, wist u ook niet (CGVS, p. 18).

Tot slot wijst het CGVS er op, dat mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering China te hebben verlaten vanwege een vrees te worden vervolgd wegens uw geloof, quod non, dat u in ieder geval eveneens de mogelijkheid zou hebben zich elders in China te vestigen. Volgens het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk kunnen individuele christenen die risico lopen in hun lokale regio, in het licht van de grote variatie in reacties van plaatselijke ambtenaren op niet-geregistreerde kerken, zich in het algemeen op een veilige manier vestigen elders in China. De uitzondering hierop zijn personen tegen wie een arrestatiebevel uitgevaardigd werd, wiens naam op een zwarte lijst staat, of voor wie een vonnis in afwachting is. Uit het geheel van bovenstaande opmerkingen blijkt dat uw verklaringen over het feit dat u gezocht wordt door de Chinese overheid wegens uw geloof niet geloofwaardig zijn. Er zijn bijgevolg geen redenen om aan te nemen dat u zou behoren tot een van de bovenvermelde categorieën van personen voor wie een intern vluchtalternatief niet mogelijk is. U hebt bovendien middelbare school genoten en u hebt reeds werkervaring. Wanneer het CGVS u vraagt of het mogelijk zou zijn voor u elders in China te wonen, zegt u dat dit niet mogelijk is en haalt u aan dat jullie op nationaal niveau gevolgd worden. (...) Als je in God gelooft word je vervolgd (CGVS, p. 16-17). Zoals reeds eerder werd opgemerkt is het in ieder geval pertinent onjuist dat er geen vrijheid van geloof is in China en blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat het risico op vervolging voor christenen die hun geloof belijden en uitdrukken in China statistisch vrijwel verwaarloosbaar is. Uw opmerking over een niet nader benoemde broeder die in een andere stad opgepakt zou zijn (CGVS, p. 17), lijkt dan ook louter een blote bewering uwentwege te zijn.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielaanvraag, vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te beïnvloeden. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Hetgeen gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen in uw geval allerminst van toepassing. Uw hukou, identiteitskaart en paspoort kunnen enkel uw identiteit staven, hetgeen in wezen niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift volgende stukken: het rapport "*Emigration Trends and policies in China*" van MPI van februari 2016 (stuk 2), "*Exit and Entry Administration Law of the People's Republic of China*" (stuk 3), het artikel "*Annual Report 2017. China 2016*" van US Commission on International Religious Freedom (stuk 4), het rapport "*China forcing Churches to Conform to Communist Agenda*" van CP Wordl van 24 januari 2017 (stuk 5), "*China Aid 2016 Annual Report*" (stuk 6), het rapport "*Torture methods in the People's Republic of China*" van International Gesellschaft für Menschenrechte (stuk 7) en een "*Certificat de member de l'Eglise protestante de Tournai*" (stuk 8).

Op 18 april 2018 laat verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen worden: het artikel "*La Revue des droits de l'homme: La sortie du territoire chinois d'un demandeur d'asile sous sa véritable identité constitue-t-elle un motif de refus d'une demande d'asile?*" van november 2017 (stuk 1), het artikel "*Christians in China must prepare as they face persecution under new regulation*" van 4 februari 2018 (stuk 2) en een uittreksel uit het rapport "*China Aid Annual Report 2017*" (stuk 3) (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan dat zij door de autoriteiten van de Volksrepubliek China (hierna: China en Chinese autoriteiten) wordt vervolgd omwille van haar aanhang aan de huiskerk Yinxinchengyi. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster geen accuraat zicht had gegeven op haar profiel, daar er ernstige discrepanties bestonden tussen haar verklaringen voor de asielinstanties en de gegevens in haar visumdossier; (ii) verzoeksters vrees ten aanzien van de Chinese autoriteiten ernstig ondermijnd wordt doordat zij zomaar een paspoort kon verkrijgen en vervolgens ook met dit paspoort China kon verlaten; (iii) zij pas uiterst laattijdig haar verzoek om internationale bescherming indiende; (iv) verzoekster haar religieus profiel niet aannemelijk maakt; (v) hoe dan ook de door haar voorgehouden problemen omwille van haar behoren tot de Yinxinchengyi-kerk ongeloofwaardig waren en (v) de door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststelling en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift nog dat de commissaris-generaal overweegt dat zij doelbewust de Belgische autoriteiten heeft trachten te misleiden. Zij benadrukt dat het de Chinese autoriteiten waren die zij trachtte te misleiden, vermits zij voor hen op de vlucht was. Er dient in dit verband vooreerst op gewezen dat verzoekster wel degelijk de Belgische autoriteiten heeft trachten te misleiden doordat haar verklaringen over haar achtergrond en profiel niet in overeenstemming zijn met de gegevens vervat in haar visumdossier (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en haar verklaringen hiervoor niet kunnen overtuigen. In dit verband dient te worden benadrukt dat verzoekster bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd werd of haar verklaringen die zij heeft afgelegd in het kader van haar visumdossier correct zijn, waarop zij antwoordt dat zij een andere reden voor vertrek heeft opgegeven. Gevraagd of de overige gegevens correct zijn, antwoordt zij bevestigend (administratief dossier, stuk 5, p. 3). Pas nadat er vragen worden gesteld omtrent haar burgerlijke staat en werkzaamheden, blijkt dat verzoekster zeer afwijkende verklaringen aflegt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten opzichte van haar verklaringen afgelegd in het kader van haar visumaanvraag. Dit alles doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden profiel. Dat verzoekster bovendien nauwelijks informatie kan geven over de wijze waarop haar visum werd geregeld, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Zo verklaarde zij zeer vaag dat "een vriend" "een bureau" zou contacteren, maar kan zij de naam van dit bureau niet geven (administratief dossier, stuk 5, p. 9). Zelfs al zou verzoekster niet zelf naar het bureau zijn gegaan, dan nog kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij de naam zou kunnen geven van het bureau waarmee zij haar land van herkomst ontvluchtte en waarvoor zij de aanzienlijke kost van 80 000 RMB betaalde. Bovendien dient opgemerkt dat verzoekster wel degelijk als "Applicant" (vrije vertaling: aanvrager) wordt vermeld op de visumaanvraag en er geen naam staat ingevuld van een "Travel Agent" (vrije vertaling: reisagent).

Waar verzoekster in haar verzoekschrift, onder verwijzing naar het rapport "Emigration Trends and policies in China" van MPI van februari 2016 (verzoekschrift, stuk 2), "Exit and Entry Administration Law of the People's Republic of China" (verzoekschrift, stuk 3), nog aangeeft dat er in China zeer strenge controles worden uitgevoerd ten opzichte van burgers die het land willen verlaten en deze controle nog strenger is ten aanzien van laaggeschoolden en alleenstaanden en zij zich daarom heeft voorgedaan als een hoogopgeleid persoon werkzaam in het bank- en verzekeringswezen en als een getrouwde vrouw, slaagt zij er andermaal niet in te overtuigen. De vaststelling dat verzoekster valse gegevens doorgaf over haar opleiding en burgerlijke stand doet immers niets af aan het feit dat zij onder haar eigen naam het land heeft verlaten en zich zodoende blootstelde aan een verhoogd risico op grenscontroles en arrestatie. Verzoekster geeft immers aan dat haar familie reeds sinds lang op de radar stond omwille van het geloof van haar moeder (administratief dossier, stuk 5, p. 12 en 19). Daarenboven verklaart verzoekster begin april 2016 gearresteerd te zijn geweest door de politie, geeft zij aan haar echte naam te gebruiken toen zij samentroefte met medegelovigen, te hebben moeten vluchten uit verschillende steden en zelfs nationaal te worden opgevolgd (administratief dossier, stuk 5, p. 14, 17 en 19). In deze context is het bijgevolg niet aannemelijk dat de Chinese overheid niet zouden weten wie verzoekster is. Vermits uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Chinese autoriteiten de paspoorten controleren van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland en dat de veiligheidsambtenaren hiertoe beschikken over een online database met onder meer gegevens van mensen die door de overheid worden gezocht, dient te worden besloten dat het feit dat verzoekster het risico nam in dergelijke omstandigheden om zich met een paspoort op haar naam aan de Chinese autoriteiten aan te bieden niet verenigbaar is met haar voorgehouden vrees voor vervolging en deze vaststelling eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Waar verzoekster in haar aanvullende nota nog aanvoert dat haar rechten van verdediging werden geschonden omwille van het afwijzen van haar verzoek om internationale bescherming wegens het reizen met een legaal verkregen Chinees paspoort – onder verwijzing naar het artikel “*La Revue des droits de l’homme: La sortie du territoire chinois d’un demandeur d’asile sous sa véritable identité constitue-t-elle un motif de refus d’une demande d’asile?*” van november 2017 (stuk 1 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) –, dient erop gewezen dat het niet duidelijk is hoe haar rechten van verdediging *in casu* geschonden zouden zijn. Immers, de procedure voor het Commissariaat-generaal is geen jurisdictionele procedure maar wel een administratieve procedure en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven, behoudens andersluidend voorschrift, enkel gelden in tuchtzaken. In dit verband merkt de Raad nog op dat verzoekster door middel van de bestreden beslissing kennis heeft kunnen nemen van de motieven ten grondslag van deze beslissing en uit het verzoekschrift ook blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Verzoekster vervolgt in haar verzoekschrift dat zij wel degelijk vervolgd wordt vanwege haar religie en meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er verkeerdelijk vanuit gaat dat er in China vrijheid van religie zou bestaan. Zij stelt vast dat door in de bestreden beslissing gewag te maken van het feit dat “*evil cults*” vervolgd worden, bevestigd wordt dat er geen vrijheid van religie bestaat in China en de situatie bovendien de laatste jaren verergerd is. Zij verwijst tevens naar een attest van S. R.-G. van de protestantse kerk in Doornik (verzoekschrift, stuk 8) waaruit zou blijken dat zij als trouwe kerkganger en actief lid van de religieuze gemeenschap bekend staat.

Vooreerst dient erop gewezen dat blijkens informatie beschikbaar in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’), het verzoekschrift (stukken 4-6) en de aanvullende nota (stukken 2 en 3 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) geenszins kan worden afgeleid dat er in China sprake is van een systematische vervolging van christenen door de overheid. Uit de informatie blijkt dat het christendom een sterk groeiend fenomeen is in China en dat, ondanks een variatie aan officiële en sociale sancties tegen het christendom, de meerderheid van de christenen in China in staat is om zijn geloof te belijden en te praktiseren zonder ernstige moeilijkheden. Miljoenen Chinese christenen beleven hun religie openlijk. De Chinese constitutie garandeert vrijheid van religie voor “*normale religieuze activiteiten*”, maar definieert niet wat “*normaal*” is. Beperkingen op religieuze vrijheden en activiteiten zijn wijdverspreid, maar er zijn ook wijdverspreide regionale verschillen in de mate waarin deze worden toegepast. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane “*patriottische religieuze associaties*” (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediens ten te houden. Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als “*evil cults*” en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Verschillende christelijke groeperingen worden door de Chinese overheid als “*evil cults*” beschouwd. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als “*evil cult*” worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Uit de informatie uit het administratief dossier blijkt eveneens dat over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar is. Er is geen informatie die wijst op het bestaan van een consistent patroon van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediens ten of demonstraties. Er kan een risico op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren én die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden, kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling.

Uit de informatie blijkt evenwel dat er in China geen systematische vervolging van protestantse christenen door de overheid voorhanden is. Verzoekster dient dan ook aan te tonen dat zij *in concreto* een gegronde vrees voor vervolging koestert, *quod non*.

Verzoeksters kennis over haar kerk en religie in het algemeen in China is dermate lacuneus is dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, zeker gelet op het feit dat zij China heeft verlaten omwille van haar religie.

Zo kon verzoekster niet aangeven sinds wanneer haar kerk actief is, noch wie haar kerk in China zou lanceren, noch kon zij iets vertellen over het ontstaan van haar kerk. Dat zij bovendien niet kan vertellen dat haar kerk van protestantse strekking is, maar wel Maarten Luther kan benoemen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden religieus profiel (administratief dossier, stuk 5, p. 9-10 en 12-13). Daarnaast wordt in de bestreden beslissing terecht overwogen dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster geschetste incidenten omwille van haar geloof, aangezien (1) zij geen enkel document neerlegde ter staving van haar problemen, noch van haar beweerde lidmaatschap van de kerk, (2) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van haar arrestatie door de politie, (3) zij bijzonder vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over haar arrestatie en haar ontsnapping en (4) het feit dat verzoekster zich niet heeft geïnformeerd of haar familie na haar vertrek nog problemen heeft gehad, noch wat er met de andere mensen is gebeurd die samen met haar werden gearresteerd verder haar geloofwaardigheid ondermijnt; (ii) verzoeksters gedrag in België verder de oprechtheid van haar bewering tot de Yinxinchengyi-kerk te behoren aantast; (iii) verzoekster hoe dan ook binnen deze (of gene) kerk geen dermate hoge functie had die haar mogelijk in het vizier van de autoriteiten zou brengen.

Waar verzoekster in het verzoekschrift benadrukt dat haar gebrekkige kennis over de ontstaansgeschiedenis van haar religie hoegenaamd niet bewijst dat zij niet vervolgd zou kunnen worden omwille van haar geloof in China, komt zij in wezen niet verder dan het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het volharden in haar asielrelaas, waarmee zij evenwel niet vermag afbreuk te doen aan de voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Met het attest van S. R.-G. van de protestantse kerk in Doornik (verzoekschrift, stuk 8) slaagt zij er andermaal niet in te overtuigen. Het attest werd slechts op 16 oktober 2017 opgesteld en dus na de kennisgeving van verzoekster op 19 september 2017 van de beslissing van het Commissariaat-generaal waarin haar de vluchtelingenstatus, alsook de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd en dit ondanks het feit dat in het attest melding wordt gemaakt van het feit dat verzoekster reeds sinds december 2016 zou deelnemen aan de activiteiten van de kerk. Voorts kan dit attest geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster, die verklaart in de kerk zelfs een aantal Chinezen tegen het lijf te zijn gelopen, niet eens zou hebben gevraagd of zij tot dezelfde kerk als de hare behoren (administratief dossier, stuk 5, p. 7). Dat zij niet eens een poging zou hebben ondernomen om geloofs- en/of lotgenoten van haar eigen kerk op te zoeken is niet ernstig en duidt op het opportunistische karakter van haar religieuze ervaringen in België. Dit wordt des te meer onderstreept daar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen "*Christelijk*" te zijn (administratief dossier, stuk 16, vraag 9).

Ten overvloede wijst de Raad erop dat, zo enig geloof zou worden gehecht aan verzoeksters bewering China te hebben verlaten omwille van een vrees te worden vervolgd wegens haar geloof, *quod non*, zij in ieder geval eveneens de mogelijkheid zou hebben zich elders in China te vestigen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing terecht te lezen als volgt:

"(...) Volgens het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk kunnen individuele christenen die risico lopen in hun lokale regio, in het licht van de grote variatie in reacties van plaatselijke ambtenaren op niet-geregistreerde kerken, zich in het algemeen op een veilige manier vestigen elders in China. De uitzondering hierop zijn personen tegen wie een arrestatiebevel uitgevaardigd werd, wiens naam op een zwarte lijst staat, of voor wie een vonnis in afwachting is. Uit het geheel van bovenstaande opmerkingen blijkt dat uw verklaringen over het feit dat u gezocht wordt door de Chinese overheid wegens uw geloof niet geloofwaardig zijn. Er zijn bijgevolg geen redenen om aan te nemen dat u zou behoren tot een van de bovenvermelde categorieën van personen voor wie een intern vluchtalternatief niet mogelijk is. U hebt bovendien middelbare school genoten en u hebt reeds werkervaring. Wanneer het CGVS u vraagt of het mogelijk zou zijn voor u elders in China te wonen, zegt u dat dit niet mogelijk is en haalt u aan dat jullie op nationaal niveau gevolgd worden. (...) Als je in God gelooft word je vervolgd (CGVS, p. 16-17). Zoals reeds eerder werd opgemerkt is het in ieder geval pertinent onjuist dat er geen vrijheid van geloof is in China en blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat het risico op vervolging voor christenen die hun geloof belijden en uitdrukken in China statistisch vrijwel verwaarloosbaar is. Uw opmerking over een niet nader benoemde broeder die in een andere stad opgepakt zou zijn (CGVS, p. 17), lijkt dan ook louter een blote bewering uwentwege te zijn."

In zoverre verzoekster, onder verwijzing naar het rapport "*Torture methods in the People's Republic of China*" van International Gesellschaft für Menschenrechte (verzoekschrift, stuk 7), nog aanvoert dat elke Chinese gevangene het risico loopt om gemarteld te worden, beperkt zij zich tot het verwijzen naar informatie van louter algemene aard die geen betrekking heeft op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen wordt gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn evenwel geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat er in China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen schendt. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER